

पद ४

(राग: जोगिया - ताल: धुमाळी)

श्रीसद्गुरुचा अगाध महिमा । वर्णिन मी किती हो जन हो । काव्य
रचना थकली हो ॥१॥ प्रकृति सौंदर्य दृश्य मनोहर । नीलवर्ण
अंबर निर्मल मधुजल रचना रचली हो प्रभुची अब्दुत ही कृति हो
जन हो ॥२॥ दृष्टी आश्रित सृष्टी कीटक । स्मरती प्रभुसी निशीदिनी
प्रतिपल । स्मरता संकटी हो तत्क्षणी । प्रगटे विविध रूपे हो ॥३॥
सर्व सुखाचे हे मन सागर । भाव भवन भक्तीचे आगर । पुण्य पाप
नदीचे हो संगम । प्रभु पाद स्थळी हो जन हो ॥४॥ मी तरी केवल
अज्ञान बालक । अल्पमती किती स्तवीन पामर । दीन सिद्ध प्रार्थि
हो प्रभु तुज । स्वीकरण्या सेवा हो जन हो ॥५॥